

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. I. De immensa Dei misericordia, & benignitate Matris Dei erga
peccatores variis revelationibus commonstrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Monile Spirit. Cur enim nunc non dentur, tñ Deus eodem amore nunc ut olim sanctas animas profequatur.

beatus Paulus commendans Galatis Evangelium quod prædicabat, asserit se accepisse illud; non ab homine, sed per revelationem Jesu Christi. Denique sacra Scriptura de divinis revelationibus sunt plena: & Dominus semper potuit semperq; poterit operari quod vult in mundis animabus electorum suorum. Itaque pius Lector sanctas revelationes † hinc annotatas humili gratoq; animo suscipiat: ita enim consolationem & fructum ingentem ex eis reportabit.

Monile Spirit. Gal. 1.

† Pios & doctos Auctores, qui post R. D. Blosium ad adstruendam fidem, ac stabilendam sanctarum & verarum sanctæ Catholicæ Ecclesiæ revelationum aut visionum etiam hoc Monile relatarum copiosè disputaverunt, pius Lector in fine libelli reperiret.

CAPUT I.

De immensa DEI misericordia, & benignitate Matris DEI erga peccatores variis revelationibus commonstrata.

1. Exemplum memorabile divinæ benignitatis erga peccatores; cā revelatione facta sancto Carpo Episcopo.
2. Si expediret saluti cuiusvis anime, Christus pro ea iterum ascenderet Crucem.
3. Passionem eandem subiret toties, quot sunt in inferno anime, si opus esset.
4. Memorabile suavissimum, quod Christus semper assistit Patri pro nobis interpellans.
5. Eodemq; amoris affectu nunc expectans conversionem nostram, quo fuerat olim pro eadem crucifixus.
6. Vnicus gemitus verè penitentis sufficit Deo ut veniam indulgeat.
7. Velox penitentia velociter obtinet remissionem peccatorum.
8. Non averse mur temerè peccatores: qui enim hodie videtur pessimus, poterit cras esse optimus.
9. Etenim DEI misericordia semper est penitentibus obvia.
10. Admirabilis est DEI erga electos gratia, quæ ex equo libro ne gravissima quidem peccata expungunt, modò non sint finalia, & ante mortem per penitentiam delentur.
11. Cum nullum opus piū relinquat Deus in donatum, sic potest credi, si plerumq; Deum in agone mortis inspirare penitentiam, qui aliquid boni pro ipsius amore in vita egerint.
12. Pietas Dei relucet in gloria; etiam Sanctorum minime collata.
13. Desperatio Deum maxime inhonorat; qui jubet nos de eo sentire in bonitate, hoc est, quod sit indulgentissimus.

14. Contritio non sufficit sine confessione, ubi haberi potest copia Confessarii; ubi non potest: debet esse Confessio in voto.
15. Mira Dei indulgentia erga maximum peccatorem, pro quo S. Birgitta oravit.
16. Prærogativa beatissima Virginis intercedenti pro peccatoribus bona voluntatis, ut semper exaudiatur.
17. Nempe, quia Mater est misericordia, ideo miserorum est refugium.
18. Omnesq; ipsam pie invocantes suscipit.
19. Contra desperationem objicienda est memoria sanguinis Christi, quo nos abluit à peccatis.
20. Qui passionem Christi devotè per fidem & penitentiam offert Deo, veniam obtinebit peccatorum.
21. Ita ex hū omnibus discite Dei misericordiam, ut agnoscat tamen formidabilem eius justitiam erga negligentis.

DIVINISSIMVS Dionysius Areopagita in Epistola, quam scripsit ad Demophilum, demonstrans quanta sit Dei benignitas & clementia erga peccatores, & quantum salutem eorum bonus Dominus desideret, pulchrè admodum commemorat quamdam visionem sancto Carpo Episcopo (cui multa divinitus revelabatur) ostensam, & sibi ab eodem Carpo enarratam. Cum enim infidelis quispiam hominem Christianum ab Ecclesiæ fide abduxisset, ipse Carpus, qui utrique compati

NB. N n &

I. Immensa Dei erga peccatores Clementia cognoscitur ex revelatione facta S. Carpo.

Monile
spiritu-
ale.

& pro utroque benignissimè orare debuerat, inordinatam indignationis amaritudinem adversus utrumque concepit. Unde precabatur Deum, ut amborum vitam repentè extingueret; aegrè ferens quòd homines impii, qui vias Domini rectas pervertebant adhuc viverent. Et ecce sursum aspiciens, vidit cælum apertum, ac JESUM in throno sedentem, innumeris Angelis illi adstantibus. Ubi verò ad inferiora deflexisset oculos, conspexit profundissimam voraginem, in qua multitudo serpentum maxima erat. Ad hujus voraginis os, duo illi viri quibus mala imprecatus fuerat stabant velut in lubrico nutantes, trementes, omninoque miserabiles, & cum graviter ferret, quòd non protinus absorberentur, aspectu ad superna revocato, vidit clementissimum Jesum misericordia motum, de cælesti sede consurgere, atque ad illos descendere, & manum benignam porrigere, simulque Angelos eis opem ferre. Tunc Dominus JESUS ad Carpum dixit: *Paratus sum, Carpe, iterum pro salvandis hominibus pati: & istud mihi*

^a Revelatio memorabilis facta à Christo Iesum apud sanctum Dionysium Epistola ad Demophilum, primo loco hic posita, ob antiquitatem & auctoritatem discipuli & filii sancti Pauli fidem conciliare potest sequentibus toto Monili sanctarum feminarum revelationibus & visionibus.

^b Crucem amavit Christus Dominus, nō peccata crucifigentium, juxta vulgatum versiculum:

Actio displicuit, passio grata fuit.

gratum^b est, modo non alii homines peccent. Tu autem inspice an tibi utile sit, illam cum serpentibus mansionem preferre DEI ac bonorum clementiumq; consortio. Addit deinde beatus Dionysius ista verba: Hæc sunt quæ ego audiui, & vera esse credo.

Sanctissima Deoque charissima virgo Gertrudis, sive Trutha, aliquando divinitus edocta fuit, quòd homo attendens imaginem Crucifixi in corde suo, æstimare debeat ipsum JESUM Christum sibi blanda voce dicere: *En vides, quomodo causâ tui amoris pependerim in Cruce nudus, despectus, totoq; corpore vulneratus, ac per singula membra distentus. Et adhuc tanto charitatis dulcore cor meum erga te afficitur, ut si salutis tua expediret, aliterq; æternam felicitatem consequi non posses, vellem pro te solo tolerare omnia, quæ toleravi pro toto mundo.*

^c Ista est amorosa meditatio S. Pauli Galat. 2. Tradidit semetipsum pro me.

Christus, audiente in spiritu sancta Birgitra, ait: *Ego sum charitas summa: nam omnia quæ ab æterno feci, ex charitate feci; & quæcunque facio, atque in futurum faciam, similiter ex mea charitate procedunt, procedentq;. Dilectio mea erga hominem modicæ quæ grandis atque incomprehensibilis est, sicut erat tempore passionis meæ, quando per mortem meam ex nimia charitate liberavi omnes electos. Et si fieri posset ut toties morerer*

moretur quot sunt anima in inferno, ego promptissima voluntate & perfectissima charitate corpus meum traderem, eamdemque passionem & mortem pro qualibet anima sustinerem, quam sustinui pro omnibus. Hæc

suo, offero pro eis Deo Patri cor meum immaculatum in emendationem; quando verò offendunt opere, exhibeo manus meas perforatas: & ita in quibuscumque delinquant, statim innocentiam meam placo Patrem, ut illi penitentes facilem semper obtineant veniam peccatorum.

Monile spirit.

Orante beata virgine Mechtild de pro quodam homine, adversus quem ipsa indignabatur, propterea quòd ille adhuc quasi incorrigibilis manebat, Dominus eidem Virgini ait: *Eja condole mihi, electa mea, & ora pro miseris peccatoribus, quostam caro emiprelio, & tam longanimitè expecto, cupiens vehementer ut ad me convertantur. Ecce sicut hostiam in ara crucis me aliquando obtuli, sic adhuc eodem amoris affectu assisto Deo Patri pro peccatoribus: quia mihi maximè optabile est, ut peccator per veram penitentiam ad me convertatur & vivat.*

5. Eodè affectu expectas conversionem peccatoris, quòd tuleris crucem pro eo. Lib. 4. Spirit. gratia c. 24.

Rursum de quadam alia pia persona Dominus eidem sanctæ virgini Mechtildi dixit: *Quando ex humana infirmitate culpam aliquam admisit, si mox per penitentiam redierit ad me, confidens in mea misericordia, paratus sum, ad unicum ejus gemitum, omnem culpam ei remittere.*

6. Sufficit Deo unum gemitum verè penitenti ad veniam impetrandum. Lib. 3. Spirit. g. c. 43.

Virgo Gertrudis aliquando intellexit à Domino, quòd si quis velociter de omnibus commissis & omiſſis suis penitendo, inclinet se integro corde ad obediendum præceptis Dei; tam veraciter coram Deo sanctificatur, sicut

7. Velox penitentia obtinet velocem indulgentiam. Lib. 5. Infinit. c. 30.

O O lepro-

Quòd Deus non liberat damnatos ab inferno justitia est, quòd liberat peccatores penitentes à peccato misericordia est; in utroque rationem justitiam & misericordiam miscetur, ut & in omnibus Dei operibus, Psalmo 24. 10.

4. Christus semper interpellat Patrem pro nobis. Lib. 3. Infinit. c. 40.

Cùm aliquando sancta Virgo Gertrudis recogitaret apud se, quidnam inter illa quæ à Domino didicerat, posset utiliùs manifestari hominibus; Dominus sese cogitationibus ejus ingerens respondit: *Utilissimum foret homines scire & in memoria semper habere, quòd ego Virginis filius pro salute eorum adsto ante Deum Patrem: & quancumque ipsi ex humana fragilitate delinquant corde*

leprosus ille mundatus fuit, cui dicenti, Domine, si vis, potes me mundare, Dominus respondit, Volo, mundare.

Non sunt semerè ad remnèdi peccatores in hac vita, cum nullus sit desperata salu & conuersio. Lib. 3. Rev. c. 26.

8. Christus dixit ad sanctam Birgittam: *Esto stabilis & humilis. Non te in cogitatu extollas, quando aliorum pericula tibi ostendo, nec eorum nomina prodas, nisi tibi praeceptum fuerit. Neq; enim ad eorum confusionem hoc facio, sed ut convertantur, & iustitiam misericordiamq; divinam cognoscant. Non etiam illos fugere debes tanquam iam iudicatos & damnatos: quia si is, qui modo iniquissimus est, invocaverit me cum contritione, & voluntate se emendandi, paratus sum ei mox ignoscere. Et quem heri dixi pessimum, hodie dico charissimum propter veram contritionem: quae si perfecta ac stabilis fuerit, & dimittit non solum peccatum, sed & pœnam peccato debitam.*

9. Penitentia agentis obviam est Dei misericordia. Lib. 4. Spir. gr. c. 26.

9. Dominus beatæ Mechtildi ait: *Nullus est adeo magnus peccator, quin si verè penituerit, mox illi omnia peccata sua plenè dimittam, & cor meum tantâ clementiâ atque dulcedine super ipsum reclinem, ac si nunquam peccasset. O ineffabilem Dei pietatem! Ergo si quis (ut quidam Sanctorum scribit) negaret Deum paratum esse ad remittendum verè pœnitentibus peccata, etiam tot vicibus quot momenta sunt temporis, utique Deum magno honore spoliare moliretur.*

10. Peccata electi non sunt in morte

10. Rursum ipsi virgini Mechtildi dixit Dominus: *Quamvis stella,*

id est, electorum meorum anima, a virtutum nube peccatorum, & caligine ignorantia nonnunquam valde obtenebrentur: in firmamento tamen suo, hoc est, in divina luce mea, obscurari non possunt. Licet (dico) electi mei magnis plerumq; involvantur peccatis, semper tamen illos ea charitate respicio, quâ eos elegerim, & ipsos in illa claritate attendo, ad quam perventuri sunt. Bonum igitur est homini, ut sæpe recogitet, quàm gratuita pietate ipsum elegerim, & quàm bene de ipso cogitaverim, etiam cum in peccatis jaceret: item quàm benignè mala ejus in bonum ei commutaverim. O altitudo inscrutabilis sapientiæ & misericordiæ Dei, qui tam mitis & multis modis revocare, sibi que attrahere conatur cor peccatoris, nullum ei desperationis locum relinquit!

Cum sancta virgo Gertrudis audisset in concione, neminem posse salutem consequi, nisi saltem tantillum veræ charitatis habeat, ut ex amore Dei pœniteat, abstineatque à peccato: ipsa apud se cogitabat, plurimos migrare ex hac vita, qui videntur pœnitere.

* ma-
a Teste D. Paulo Rom. 8. *Christus Iesus qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.* & Heb. 7. *salvare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper vivum ad interpellandum pro nobis.*
b Ex vera pœnitentiâ contritione elicium.
c D. Thomas 3. p. in Supplemento q. 5. art. 2. *querit, utrum contritio possit totaliter tollere rearum pœnâ: & responder affirmativè, adducto latronis in cruce contriti exemplo.*
d Magna Dei gloria est, misericordia erga peccatores verè conversos.

Monile Spirit.

* magis timore gehennæ quàm Dei amore. Huic itaque talia in corde suo revolventi Dominus sic respondit: *Quando video illos agonizantes, qui mei unquam dulciter recordati fuerunt, vel aliquid meritorij operis peregerunt, in ipso mortis confinio exhibeo eis me tantum: amabilem & benignum, ut ipsi ex intimis cordis medullis dolerent quòd unquam me offenderint: ac per talem penitentiam apti redduntur ad salutem consequendam & perire non possunt.*

12.

Dei pietas immensa, in Sanctorum infimo relucens. Lib. I. Spir. gr. 5. 59.

Cogitante aliquando beata Mechtilde, quàm immensa esset pietas Dei, Dominus ait ad illam: *Veni, & contemplare minimum omnium Beatorum qui in celo sunt: nam in illo poteris cognoscere pietatem meam.* Cùm ergo Mechtildis attentè consideraret, cupiens scire quisnam is esset de quo Dominus loquebatur: ecce occurrit ei vir honestate & dignitate Regia, ætateq; florida conspicuus, pulcher & fulgens facie, nimisq; amabilis Cui ipsa dixit: *Quis estu? & quomodo ad tantum gaudium tantamq; gloriam pervenisti? Respondit ille; Ego in terra raptor eram & malefactor: sed quia mala magis ex quadam ignorantia & consuetudine à parentibus accepta, quàm ex nequitia perpetravi, in fine per penitentiam sum misericordiam consecutus. Centum*

† Hoc dicitur de actu contritionis extra Sacramentum penitentia, non de actu contritionis cum Sacramento, per quod, ut Theologi censent, ex attrito sit contritus, nempe non formaliter, sed per effectum, qui est condonatio peccati.

autem annis fui in locis panarum, multaq; pertuli tormenta ut purgarer: & nunc sola gratuita Dei pietate huc in requiem perductus sum. Ad hunc modum virgo Mechtildis cognovit pietatem Dei in eo qui ultimus erat omnium Beatorum. Nam si clementissimus Dominus tantum præstitit ei qui tam pravè vixerat, qui daturus est his qui justè & sanctè vivunt?

Deus loquens sanctæ virgini Catharinæ Senensi, ait: *Peccatores qui in mortis extremitate desperant de misericordia mea, multo gravius me offendunt, & magis mihi displicent hoc uno peccato, quàm omnibus alijs iniquitatibus quas unquam commiserunt. Qui enim desperat, contemnit aperitè ipsam misericordiam meam, & perversè existimat iniquitatem suam majorem esse, quàm sit eadem * misericordia & bonitas mea.* Vnde detentus hujusmodi peccato, non dolet de offensa in me admissa, sed dolet de irremediabili damno suo. *Qui si in veritate doleret quòd me offendisset, atque contempsisset, & in misericordia mea fideliter speraret, ipse eam certissimè inveniret: quoniam in infinitum major est ipsa misericordia mea, quàm sint omnia peccata, qua unquam fuerunt commissa, vel que committi possunt ab aliqua creatura.*

13.

Desperatio peccatoris pessimè de Deo bono sentit, & eum quendam ignominia afficit, cuius misericordia gaudet & glorietur de indulgentia erga penitentes. Tra&. 3. Di. Do&. c. 132. * Hæc est desperatio Cain, Gen. 4. & aliorum.

Non autem sufficit dolere de peccatis, sed oportet etiam illa confiteri Sacramentaliter coram Sacerdote, nisi vera necessitas hujusmodi confessionem excludat.

14.

Confessio auricularis adhibenda, præter contriti-

O o 2

Hinc

ñem.
Lib. 7.
Rev. c.
27.

* Actio
nes bo-
nae pæ-
nitent-
iæ.

1. Dolor
de offen-
sa.

2. Con-
fessio.

3. Emen-
datio.

4. Satis-
factio.

5. Com-
munitio.

6. Propo-
sitiū per
severan-
di in bo-
no.

Hinc Dominus Jesus dixit ad be-
tam Birgittam: *Nullus est tam
magnus peccator, cui ego negem
misericordiam, si eam humili &
perfecto corde petierit. * Itaq; pec-
catores, qui mihi reconciliari, &
gratiam amicitiamq; meam obtine-
re volunt, imprimis¹ ex toto corde
doleant quod me Creatorem ac Re-
demptorem suum offenderint: ² de-
inde expurgent se coram Sacerdote
pura humiliq; confessione, ³ & vi-
tam corrigant, ac satisfactionem,
⁴ expleant juxta consilium & di-
cretionem Sacerdotis. Si enim hoc
fecerint, ego eis appropinquabo, &
diabolus ab ipsis elongabitur. ⁵ Po-
stea conveniens erit, ut & Corpus
meum cum devotione veraq; chari-
tate accipiant, ⁶ habentes volun-
tatem nunquam amplius admitten-
di prius peccata, & proponentes
perseverare in bono usq; ad finem.
Ego talibus occurram sicut occurrit
mater errantibus filijs, & libentis-
simè eos recipiam. Ero in eis, & ipsi
erunt in me, viventq; & gaudebunt
mecum in aeternum.*

15.
Dei in-
dulgen-
tia erga
peccato-
res vivos
& pani-
tentia fa-
ciliā mor-
tuoꝝ per
merita
Sanctorū
vivorū
& in cae-
lo regnā-
tium.
Lib. 6.
Rev. c.
27.

Cū ipsa sancta Birgitta ex
compassione oraret pro quodam
præpotente & illustri Domino
secundū sæculum, qui gravi-
ter ægrotabat, & tamen peccata
sua more fidelium confiteri Sa-
cerdoti volebat, Christus eidem
Birgittæ apparens, ait: *Dic Con-
fessori tuo ut istum infirmum visitet,
& confessionem ejus audiat. Mis-
sus igitur Sacerdos à sancta Bir-
gitta, venit ad ægrotantem: sed
is respondit se frequenter confes-*

*sionem fecisse, nec jam necesse
esse ut confiteatur. Sequenti die
jussu Christi Sacerdos à Birgitta,
iterum mittitur ad illum, à quo
etiam idem quod prius respon-
sum accepit. Tertio autem die
reversus ad infirmum, exposuit
ei impedimenta salutis suæ, quæ
Dominus beatæ Birgittæ revela-
verat. Tunc ille resolutus in fle-
tum, dixit Sacerdoti: *Et quomo-
do veniam ego consequi possem, qui
tot sceleribus sum irretitus? Cui
Confessor, etiam si, inquit, mul-
tò plura & graviora perpetrasses,
salvaberis tamen per veram contri-
tionem atq; confessionem: hoc fiden-
ter tibi promitto. Et ille: Ego de
salute anime meæ desperabam, quia
me dominio diaboli omnino subdi-
deram tradideramq;, qui etiam mi-
hi frequenter locutus est. Sum mo-
dò sexaginta annorum, & nunquā
feci sacramentalem confessionem,
neq; sumpsit Corpus Christi: jam ve-
rò tales lacrymas me habere sentio,
quales antea non habui. Igitur die
illo ipse quater confessus est Sa-
cerdoti, & in crastino etiam post
confessionem accepit sacram Eua-
charistiam, ac sexto die defun-
ctus est. De quo Dominus postea
ait ad sanctam Birgittam: *Ille non
descendit in infernum, sed venit ad
Purgatorium propter contritionem
atq; confessionem suam. Bonitate
mea, quā usq; ad ultimum punctum
expecto hominis conversionem, &
meritis Matris meæ (cuius dolori vi-
vens ille adhuc in* carne compati so-
lebat) salutē invenit, & salvus erit.***

Deus

16. **Deus Pater** virgini Catharinæ dixit: *Maria, unigeniti Filij mei gloriose genitrici, & à bonitate mea concessum est propter incarnati Verbi reverentiam, ut quicumq; etiam peccator ad eam cum devota veneratione recurrit, nullo modo diripiatur à demone infernali. Hec enim est à me electa, parata, & posita tanquam esca dulcissima ad capiendos homines, & præcipuè animas peccatorum.*

17. **Ipsa benedicta Dei Mater** Virgo Maria dixit beatæ Birgittæ: *Quantumcumq; homo peccet, si toto corde cum vera emendatione & charitate ad me confugerit, statim parata sum recipere venientem. Nec attendo quantum quis peccaverit, sed quali intentione ac voluntate redit ad me. Nam peccator, quamlibet vilis sit ac sordidus, non dedignor eius plagas tangere, ungerere, & sanare: quia vocor & vere sum mater misericordia.*

18. **Beata Gertrudis** aliquando vidit accurrere sub chlamydem dulcissimæ genitricis Dei Mariæ veluti bestiolas quasdam diversi generis, per quas significabantur peccatores, specialem devotionem ad illam habentes. Has omnes Mater misericordiæ benignè recipiens, & quasi sub pallio suo protegens, delicatâ manu suâ singulas contrectabat deliniebatque, & ipsis amabiliter blandiebatur, quemadmodum quis

† Hanc revelationem & alias affines videre licet apud Petrum Antonium Spinelli in Throno Dei c. 16. circa s. 14. probando eas ex auctoritate SS. Patrum.

blandiri solet catulo suo. **Ac per hoc manifestè insinuabat**, quàm misericorditer suscipiat omnes invocantes se, & quàm materna pietate defendat sperantes in se, etiam eos qui peccatis adhuc impliciti sunt, donec illos Filio suo reconciliet verè pœnitentes.

Diabolus aliquando volens decipere, & ad nimiam pusillanimitatem, sive ad desperationem adducere sanctam virginem Catharinam, nitebatur ei persuadere, quòd vita ipsius falsa, inutilis & perversa esset. Illa igitur à Dei bonitate (quæ verè perenti nunquam se negat) edocta, humiliter elevavit mentem suam ad misericordiam divinam, dicens: Ego aperitè Creatori meo confiteor, me quotidie in tenebris fuisse, maleq; vixisse: verumtamen fiducialiter latitabo in Plagis Domini mei Jesu Christi: & omnium iniquitatum mearum maculas pretioso Sanguine eius abluam, atq; cum sancto desiderio iugiter gaudebo in ipso Creatore & Redemptore meo. Post quæ verba mox diabolus in fugam conversus est.

Christus sanctæ Gertrudi ait: Quilibet poterit respirare in spem veniæ (quamlibet etiam gravi pondere peccatorum se senserit depressum) offerendo Deo Parti meam innocentissimam passionem & mortem. Credat igitur peccator, se per hoc obtinere saluberrimum fructum indulgentiæ: quia nullû tam efficax remedium contra peccata poterit in terris haberi, sicut devota memoria

Monile Spirit.

19. Vulnera & mors Christi contra desperationem obijcienda. Tract. 2. c. 66.

20. Passio Christi devotè oblata veniam obtinet peccatorum in verò pœnitentibus. Lib. 4. Infinit. cap. 25.

Monile
Spiritus.

mea passionis, cum fide recta; & verâ penitentiâ.

12.
O peccator cogitanda iustitia Dei, si mul cum ejus misericordia: & nullo modo est procrastinanda conuersio, ob spem misericordiam, dum adest iustitia.
Lib. 4.
Revel. 6, 7.

Ceterum non solum misericordia, sed & iustitia Dei prudenter consideranda est, de qua iustitia Christus frequenter beatæ Birgittæ valde terribilia locutus est. Hæc aliquando audivit (Deo sic volente) dæmones testimonium perhibentes veritati, dicentesque Domino: *Si creatura illa, quam maxime diligis, videlicet virgo que te genuit, & nunquam offendit, peccasset mortaliter, ac sine divina contritione mortua esset, ipsa calum niam nunquam obtinisset, sed nobiscum in inferno cruciaretur; adeo tu iustitiam diligis.* Igitur peccator quisque non dicat apud se: Sequar modò voluntates & voluptates meas liberè, fruam delicijs & iucunditatibus hujus mundi, postea corrigam me in fine vitæ meæ; magna enim & immensa est misericordia Dei, quodcumque me pœnituerit peccatorum meorum, recipiet me pius Dominus, & salvus ero: interim faciam quod libet. Non hæc dicat peccator, non sic agat, non seipsum in periculum coniciat: sed sine procrastinatione vitam suam malam corrigere studeat, & peccata sua coram Sacerdote (si potest) confiteatur, idque purè & integrè. Quamvis enim Deus promittat peccatori verè pœnitenti misericordiam, non tamen promittit in peccatis perseveranti veram pœnitentiam, nec longam vitam. Ceterum verò est, quia si

peccator, qui criminibus sceleribusque suis injuriam Deo intulit, veram contritionem & pœnitentiam, antequam anima ejus separaretur à corpore, non habuerit, exigente divina iustitia in æternū peribit. O quàm multi persuasionibus diabolicis seducti, permanent ac moriuntur in suis iniquitatibus! Vnde & in Revelationibus beatæ Birgittæ, animæ aliquando dicuntur descendere ad infernum, sicut nix descendit in terram.

CAPUT II.

De discretione & intentione simplici, quàm spiritualis debet in omnibus actionibus amplecti.

1. Moderatio usurpanda in omnibus exercitijs pietatis & mortificationu.
2. Omnia corporis membra discretè mortificanda, sicut per ea omnia peccavimus.
3. Continentia & abstinentia, quantum modica, pro Deo suscepta, immensum pramium recipit.
4. Intentio recta benedicti divini in omnibus actibus excellentissimus est dilectionis gradus.
5. Velle habere fervens desiderium Deo placendi, apud Deum pro ipso desiderio reputatur.
6. Devota meditatio passionis Dominice frequentè est assumenda.
7. Stigmata Christi impressa manibus ac pedibus D. Elisabethæ de Spalbreck.
8. Exemplo optissimo probatur, non solum interna opera, verum etiam externa Deo placere.

Inelyta virgo & martyr Agnes apparens sanctæ Birgittæ, dixit: *Filia, sis stabilis, & non retrocedas, nec etiam plus debito procedas. Neges enim debes te ultra vires affligere, nec alios supra naturam tuam in bonis operibus imitari: quia Deus ab æterno disposuit operibus*